

Sygn. akt VI Pz 48/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Aleksandra Mitros

Sędziowie: SSO Monika Miller-Młyńska

SSR (del.) Elżbieta Góralska

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2015 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa W. B.

przeciwko S. (...)

o uznania rozwiązania umowy o pracę za bezskuteczne

na skutek zażalenia powoda W. B. na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym w Myśliborzu IX Zamiejscowym Wydziału Pracy z siedzibą w C. z dnia 20 października 2014 roku, sygn. akt IX P 109/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE POSTANOWIENIA Z DNIA 23 STYCZNIA 2015R.

W dniu 10 września 2014r. W. B., działający przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, złożył pozew, zatytułowany „odwołanie pracownika od rozwiązania umowy za wypowiedzeniem dokonanego w dniu 27 sierpnia 2014r.” W pozwie sformułowano żądania „uznania rozwiązania umowy o pracę (...) za bezskuteczne” (pkt 1 pozwu), a także „zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda wynagrodzenia za cały okres trwania umowy, tj. do dnia 30.09.2014r.” (pkt 2 pozwu), wskazując jako podstawę prawną drugiego z żądań art. 58 Kodeksu pracy. Dodatkowo w punkcie 6 pozwu zgłoszono żądanie zmiany świadectwa pracy „poprzez zmianę sposobu zakończenia umowy o pracę” Nie wskazano jednak wartości przedmiotu sporu, ani nie podano numeru Pesel powoda. Do pozwu dołączono jego odpis wraz odpisami dwóch załączników. Złożono także oryginał pełnomocnictwa udzielonego w dniu 28 sierpnia 2014r. przez W. B. radcy prawnemu, który wniósł w jego imieniu pozew.

Zarządzeniem Przewodniczącej z 22 września 2014 r. pełnomocnik powoda został zobowiązany do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez:

- „a) wskazanie numeru Pesel powoda,
- b) złożenie odpisu pełnomocnictwa udzielonego radcy prawnemu do reprezentacji powoda,
- c) określenie wartości przedmiotu sporu;

d) sprecyzowanie żądania pozwu opisanego w punkcie 2 petitum pozwu poprzez wskazanie zasądzenia jakiej kwoty domaga się powód ze wskazanego tytułu,

e) sprecyzowanie żądania pozwu opisanego w punkcie 6 pozwu poprzez wskazanie czy powód domaga się sprostowania świadectwa pracy, a jeżeli tak to należy dokładnie wskazać umieszczenia jakiego zapisu w świadectwie pracy powód się domaga,

- w terminie tygodnia licząc od dnia doręczenia zobowiązania pod rygorem zwrotu pozwu”.

Powyższe zobowiązanie pełnomocnik powoda odebrał w dniu 2 października 2014r. W dniu 9 października 2014r. nadał na pocście pismo, w którym podał numer Pesel powoda, wskazał że „wartość przedmiotu sporu stanowi kwotę 9.600 zł i takiej kwoty dochodzi powód” oraz, iż „powód wnosi o zmianę świadectwa pracy poprzez zmianę zapisu w pkt 3, tj. wpisania, że stosunek pracy ustał z dniem 30.09.2014r., tj. z upływem czasu na jaki została zawarta umowa o pracę.” Dodatkowo podał, że „do pozwu dołączono oryginał pełnomocnictwa i na rozprawie dostarczę jego odpis.” Nie zamieścił jednak w tym zakresie jakichkolwiek wyjaśnień.

Zarządzeniem z dnia 20 października 2014r., wskazując jako podstawę przepis art. 130 § 2 k.p.c., Przewodnicząca w Sądzie Rejonowym w Myśliborzu IX Zamiejscowym Wydziale Pracy z siedzibą w C. zwróciła pozew, przywołując stosowną podstawę prawną i stwierdzając, że wniesiony pozew był obarczony szeregiem braków formalnych, w szczególności brak było odpisu pełnomocnictwa udzielonego reprezentującego go radcy prawnemu. Wskazano, że powyższy brak formalny nie został usunięty, co uniemożliwia nadanie sprawie dalszego biegu, bowiem – skoro strona powodowa nie złożyła pełnego kompletu dokumentów - sąd nie ma możliwości doręczenia stronie pozwanej odpisu pozwu.

W dniu 5 listopada 2014 r. pełnomocnik powoda złożył zażalenie na powyższe zarządzenie, wnosząc o jego uchylenie i nadanie sprawie biegu. Wyjaśnił, iż brak odpisu pełnomocnictwa wynikał z faktu, że jego oryginał dołączył do pozwu nie pozostawiając sobie kopii, a nie mógł uzyskać ponownego pełnomocnictwa z powodu nieobecności powoda w Polsce. Do pisma załączył nowe pełnomocnictwo udzielone mu przez powoda, datowane na 5 listopada 2014r. wraz z odpisem tego pełnomocnictwa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniesione w ustawowym terminie zażalenie pełnomocnika powoda okazało się nieuzasadnione.

Stosownie do treści prawidłowo przywołanych w zaskarżonym zarządzeniu przepisu art. 89 § 1 k.p.c., pełnomocnik jest obowiązany przy pierwszej czynności procesowej dołączyć do akt sprawy pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wiarygodny odpis pełnomocnictwa wraz z odpisem dla strony przeciwnej. Obowiązek dołączenia pełnomocnictwa wynika także z przepisu art. 126 § 3 k.p.c., który – w połączeniu z regulacją art. 128 § 1 k.p.c. – także jasno statuuje obowiązek strony składania pism procesowych wraz z ich odpisami oraz odpisami załączników. Zgodnie z kolei z normą art. 130 § 1 k.p.c., jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym.

W niniejszej sprawie pełnomocnik powoda został zobowiązany do uzupełnienia szeregu braków formalnych pozwu, w tym także do nadesłania odpisu pełnomocnictwa. Zobowiązanie to zostało w ustawowym terminie wykonane, jednak nie w całości. Pełnomocnik nie złożył bowiem odpisu pełnomocnictwa, nie wyjaśniając przy tym w żaden sposób przyczyn takiego stanu rzeczy.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 4 lipca 2013r. (sygn. akt I CZ 67/13), który to pogląd Sąd Okręgowy w Szczecinie w pełni podziela, „wprawdzie w art. 126 k.p.c. (...) nie ma mowy o konieczności złożenia odpisu pełnomocnictwa, jednakże obowiązek taki wynika z art. 89 § 1 k.p.c. (...)” Nie można więc uważać, że naruszenie dyspozycji każdego z wymienionych przepisów należy oceniać odmiennie i niezależnie od

siebie, w szczególności przez uznanie, iż brak złożenia odpisu pełnomocnictwa nie stanowi wady formalnej pisma procesowego. Wprowadzenie obowiązku załączenia odpisu pełnomocnictwa oznacza niewątpliwie nałożenie na stronę (jej pełnomocnika) obowiązku o charakterze formalnym, którego naruszenie podlega zastosowaniu art. 130 k.p.c.”

W pełni zaaprobować należy także pogląd wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Katowicach w uzasadnieniu postanowienia z dnia 31 stycznia 2013r., wydanego w sprawie o sygn. akt V ACz 87/13. W obszerny sposób Sąd Apelacyjny zanalizował w nim sens zmian wprowadzonych do przepisów Kodeksu postępowania cywilnego ustawą z dnia 16 września 2011 r. - Dz. U. Nr 233, poz. 1381. Ustawą tą zmieniono m.in. dotychczasowe brzmienie art. 89 § 1 k.p.c., wprowadzając nieistniejący dotąd obowiązek składania pełnomocnictwa wraz z odpisem dla strony przeciwnej. Uznano, a rozumowanie to należy uznać za w pełni zgodne z zasadami prawidłowej wykładni, iż „wprowadzenie obowiązku dołączania przy pierwszej czynności procesowej odpisu pełnomocnictwa dla strony przeciwnej, miało przede wszystkim na celu umożliwienie tej stronie zapoznanie się z treścią dokumentu pełnomocnictwa (i to niezależnie od tego czy strona jest reprezentowana przez pełnomocnika kwalifikowanego o jakim mowa w art. 132 k.p.c. czy też nie), a w następstwie tego ocenę prawidłowości i zakresu umocowania pełnomocnika. W związku z tym stronie przeciwnej stworzono realną możliwość podnoszenia zarzutów wynikających z nieprawidłowego umocowania pełnomocnika przeciwnika strony i sygnalizację tych uchybień sądowi orzekającemu.” Mając to na uwadze, zwrócono też uwagę na „utrwalony w judykaturze Sądu Najwyższego pogląd, zgodnie z którym przewidziany w art. 128 k.p.c. obowiązek dołączania odpisów pism i załączników dołączonych do tego pisma dotyczy wyłącznie tych pism (i załączników), co do których przewidziany jest obowiązek doręczenia ich uczestniczącym w sprawie podmiotom (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2006 r., sygn. akt V CZ 103/06 oraz cytowane tam postanowienie Sądu Najwyższego z 24 kwietnia 1980 r., IV CZ 23/80. OSNC 1980/11/216, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 października 2005 r., III CZP 65/05, OSNC 2006/3/50).” Co za tym idzie, przyjęto – a pogląd ten Sąd Okręgowy w Szczecinie w składzie wydającym niniejsze postanowienie w pełni podziela – iż po nowelizacji przepisu art. 89 § 1 k.p.c. „dokument pełnomocnictwa procesowego złożony wraz z pismem procesowym stanowić będzie jego załącznik, podlegający doręczeniu w odpisach odpowiadających liczbie uczestniczących w sprawie osób (art. 128 k.p.c.).”

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy trzeba wskazać, że bezspornym w niej było, że Przewodnicząca w sądzie pierwszej instancji wezwała skarżącego do uzupełnienia braków wniesionego przezeń pozwu przez złożenie w terminie tygodnia odpisu pełnomocnictwa, a w wyznaczonym terminie pełnomocnik powoda tego braku nie usunął. W tym stanie rzeczy zaskarżone zarządzenie należało więc uznać za w pełni trafne, o czym orzeczono na podstawie przepisów art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398 w zw. z art. 385 k.p.c.

Na marginesie tylko trzeba wskazać, iż okoliczności przywołane przez skarżącego w zażaleniu z samej swojej istoty nie mogły stanowić podstawy do uchylenia zaskarżonego zarządzenia. Z treści zażalenia można bowiem wnioskować, że pełnomocnik twierdzi, iż nie mógł wykonać nałożonego nań zobowiązania z przyczyn odeń niezależnych, gdyż powód przebywał za granicą, a oryginał pełnomocnictwa został dołączony do akt. Powyższe mogłoby jednak być ocenione tylko, gdyby skarżący złożył wniosek o przywrócenie mu terminu do dokonania spornej czynności procesowej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 1967r., sygn. akt I CZ 149/66). Skoro jednak taki wniosek nie został złożony, zbędne jest aktualnie czynienie dywagacji na temat tego, czy zaniechanie pełnomocnika można było uznać za usprawiedliwione okolicznościami.